Ulikhetene mellom de fire ulike arealsoner er særlig knyttet til rammer for ferdsel, utmarksnæringer, samt noe til utbygging. De ulike sonene beskrives kort nedenfor.

Arealsone	Kort beskrivelse og viktige rammer
Nasjonalt villrein-område (85,8% av arealet)	Omfatter de viktigste leveområdene for villreinstammen i Nordfjella, samt betydelige arealer i Raudafjell som villreinen de siste åra har tatt i bruk igjen. Disse arealene skal ivareta villreinens arealbehov på både kort og lang sikt. Av hensyn til villreinen er dette den strengeste sonen. Landbruket har rammer som i LNF-områder. Det skal ikke bygges nye fritidsboliger eller turisthytter. Det skal normalt ikke etableres nye stier og løyper.
Rand-områder (11,4% av arealet)	Randområdene inkluderer leveområder for villrein som ikke er definert som nasjonalt villreinområde, samt en buffersone utenfor dette i Ål. Dette er viktige områder for friluftsliv og ferdsel, og nye stier og løyper kan etableres. I denne sonen finnes en del hytteplaner som kan gjennomføres som planlagt, men det åpnes ikke for nye planer. Kommunene skal gi rammer for påbygg og tilbygg på etablerte fritidsboliger. Utmarksnæringene har videre rammer her enn i nasjonalt villreinområde. Utvidet landbruk pluss-virksomhet tillates forutsatt at villreinens behov er tilstrekkelig ivaretatt. Generelt er rammene for aktiviteter mindre strenge enn i villreinområdet, men også her skal det tas hensyn til villrein.
Stasjons-steder (0,3% av arealet)	Omfatter noen mindre steder langs Bergensbanen med togstopp og fritidssamfunn som naturlig inngår i plan-området. Kommunene kan her avklare videre utvikling i egne planer, men det forventes en forsiktig og stedstil-passet utvikling.
Forsvarets områder (2,6% av arealet)	Omfatter forsvarets skyte- og øvingsfelt på Mjølfjell, samt Øyradalen i Lærdal som Forsvaret bruker til sprenging. Regional plan henstiller til å ta hensyn til villrein og fri-luftsliv.

Retningslinjene gir flere detaljer.